ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 13. decembra 2007 *

Vo veci C-408/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Nemecko) z 13. júla 2006 a doručený Súdnemu dvoru 5. októbra 2006, ktorý súvisí s konaním:

Landesanstalt für Landwirtschaft

proti

Franz Götz,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia U. Lõhmus, J. Klučka, P. Lindh a A. Arabadjiev (spravodajca),

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 19. septembra 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Landesanstalt für Landwirtschaft, v zastúpení: P. Gorski a N. Vogl, splnomocnení zástupcovia,

— pán Götz, v zastúpení: H. Zaisch, Steuerberater,

— nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a C. Blaschke, splnomocnení zástupcovia,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: T. Harris, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Harris, barrister,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Triantafyllou, splnomocnený zástupca,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 ods. 5 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2001/4/ES z 19. januára 2001 (Ú. v. ES L 22, s. 17; Mim. vyd. 09/001, s. 341, ďalej len „šiesta smernica“), ako aj bodov 7 a 12 prílohy D uvedenej smernice.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Landesanstalt für Landwirtschaft (spolkový úrad pre poľnohospodárstvo, ďalej len „Landesanstalt“) a pánom Götzom, ktorý sa týka faktúry za predaj dodávateľského referenčného množstva kravského mlieka (ďalej len „dodávateľské referenčné množstvo“) vystavenej Landesanstalt bez osobitného vyčíslenia dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 4 šiestej smernice stanovuje:

„1. Pojem ‚zdaniteľná osoba‘ predstavuje osobu, ktorá nezávisle na ľubovoľnom mieste vykonáva hospodársku činnosť bližšie určenú v odseku 2, odhliadajúc od účelu a výsledkov tejto činnosti.

2. Hospodárske činnosti spomínané v odseku 1 predstavujú všetky činnosti výrobcov, obchodníkov a osôb poskytujúcich služby, vrátane banských a poľnohospodárskych činností a činností jednotlivých profesií. Aj využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely nadobúdania zisku z nich na nepretržitom základe sa bude tiež považovať za hospodársku činnosť.

…

5. Štátne orgány, orgány regionálnej a miestnej správy a iné orgány riadiace sa verejným právom [a iné organizácie, ktoré sa spravujú verejným právom — *neoficiálny preklad*] sa nepovažujú za zdaniteľné osoby vzhľadom na činnosti alebo plnenia, ktorých sa zúčastňujú ako verejné orgány ani vtedy, keď v súvislosti s týmito činnosťami alebo plneniami inkasujú dávky, poplatky, príspevky alebo platby.

Ak sa zúčastňujú takýchto činností a plnení, považujú sa za zdaniteľné osoby v súvislosti s týmito činnosťami a plneniami v tých prípadoch, keď by zaobchádzanie s nimi ako s osobami nepodliehajúcimi dani viedlo k výraznému narušeniu voľnej súťaže [ako s nezdaniteľnými osobami viedlo k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže — *neoficiálny preklad*].

V každom prípade sa budú tieto orgány považovať za zdaniteľné osoby v súvislosti s činnosťami uvedenými v Prílohe D za predpokladu, že sa neuskutočnia v takom malom rozsahu, že sú zanedbateľné.

Členské štáty môžu považovať činnosti týchto orgánov, ktoré sú oslobodené od daní na základe článku 13 alebo 28, za činnosti, ktorých sa zúčastňujú ako verejné orgány.“

4 Činnosti uvedené v bodoch 7 a 12 prílohy D šiestej smernice sú „transakcie pôdohospodárskych sprostredkovateľských agentúr súvisiacich s pôdohospodárskymi produktmi vykonávané na základe nariadení o spoločnej organizácii trhu s týmito produktmi [transakcie s poľnohospodárskymi výrobkami, ktoré uskutočňujú poľnohospodárske intervenčné agentúry na základe nariadení o spoločnej organizácii trhu s týmito produktmi — *neoficiálny preklad*]“ a „prevádzkovanie zamestnaneckých predajní, družstiev a priemyselných závodných jedální a podobných inštitúcií“.

5 Napokon treba uviesť, že v pozadí sporu vo veci samej je nariadenie Rady (EHS) č. 3950/92 z 28. decembra 1992, ktorým sa ustanovujú dodatočné poplatky v sektore mlieka a mliečnych výrobkov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 405, s. 1), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 2028/2002 z 11. novembra 2002 (Ú. v. ES L 313, s. 3, ďalej len „nariadenie č. 3950/92“).

Vnútroštátna právna úprava

Zákon, ktorým sa vykonávajú spoločné organizácie trhu

6 Zákon, ktorým sa vykonávajú spoločné organizácie trhu (Gesetz zur Durchführung der gemeinsamen Marktorganisationen, BGBl. 1995 I, s. 1147), pripúšťa vo svojom § 8 ods. 1 vydanie nariadenia, ktoré upraví najmä podmienky prevodu dodávateľských referenčných množstiev.

Nariadenie o dodatočných poplatkoch

7 Nariadenie o dodatočných poplatkoch (Zusatzabgabenverordnung) z 12. januára 2000 (BGBl. 2000 I, s. 27, ďalej len „ZAV“) obsahuje vo svojom znení uplatniteľnom na konanie vo veci samej zvlášť tieto ustanovenia:

„§ 7 — Nová úprava systému prevodu

1. … Dodávateľské referenčné množstvá môžu byť bez viazanosti na plochu podľa odsekov 2 a 3 a taktiež § 8 až 11 prevedené…

§ 8 — Regulovaný odplatný prevod dodávateľských referenčných množstiev

1. K prevodu dodávateľských referenčných množstiev podľa § 7 ods. 1 druhej vety dochádza prostredníctvom predajných miest podľa odseku 3 a § 9 až 11 k 1. aprílu, k 1. júlu alebo k 30. októbru každého kalendárneho roka, okrem prípadov podľa § 7 ods. 2 a 3, dedenia v zmysle § 7 ods. 1 druhej vety, ako aj prípadov podľa § 12 ods. 3.

2. Spolkové krajiny zriaďujú predajné miesta. Na každú spolkovú krajinu pripadá minimálne jedno predajné miesto; činnosť predajného miesta sa môže vzťahovať na územie viacerých spolkových krajín. Po náležitom posúdení môžu byť súkromné osoby prevádzkovateľmi predajného miesta, pokiaľ

(1) sú samy, alebo ich zástupcovia, reprezentatívnymi poľnohospodárskymi profesijnými združeniami alebo organizáciami a

(2) neexistujú nijaké pochybnosti o ich spoľahlivosti a vhodnosti.

…

3. Dodávateľské referenčné množstvá môžu byť prevedené iba v rámci oblastí prevodu, ktoré sú definované v prílohe…“

Zákon o dani z obratu

8 Zákon o dani z obratu z roku 1999 (Umsatzsteuergesetz 1999, BGBl. 1999 I, s. 1270, ďalej len „UStG“) vo svojom znení uplatniteľnom na konanie vo veci samej uvádza vo svojom § 14 ods. 1, že ak „podnikateľ uskutočňuje zdaniteľné dodávky tovaru alebo poskytovanie služieb podľa § 1 ods. 1 bodu 1, je oprávnený, a pokiaľ poskytuje tieto plnenia inému podnikateľovi na podnikateľské účely, je na žiadosť tohto podnikateľa povinný vystaviť faktúry s osobitným vyčíslením výšky dane“. Ustanovenie § 2 ods. 3 uvedeného zákona vyhradzuje v prípade právnických osôb, ktoré sa spravujú

verejným právom, možnosť vykonávať priemyselnú, obchodnú alebo profesijnú činnosť iba v rámci ich podnikov vykonávajúcich činnosti živnostenského charakteru a ich poľnohospodárskych alebo lesníckych podnikov.

Právny režim Landesanstalt

9 Landesanstalt ako právny nástupca Landesanstalt für Ernährung (spolkový úrad pre výživu) bol zriadený podľa § 8 ods. 2 ZAV. V postavení organizácie, ktorá sa spravuje verejným právom, v Bavorsku prevádzkoval jediné predajné miesto pre kvóty na mlieko zriadené v tejto spolkovej krajine.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 V spore vo veci samej stoja proti sebe bavorský poľnohospodár pán Götz a Landesanstalt. S cieľom znížiť nadmerné množstvá kravského mlieka Landesanstalt sústreďoval ponuky od rôznych výrobcov, aby zistil, ktorí výrobcovia zamýšľajú dodávateľské referenčné množstvá predať a ktorí ich chcú získať. Táto politika má svoj základ v nariadení č. 3950/92, ktorým sa zavádzajú dodatočné poplatky ukladané výrobcom, ktorých dodané množstvá mlieka prekračujú určitý limit.

11 Mechanizmus zavedený Landesanstalt roku 2001 bol taký, že „ponúkajúci“ výrobcovia predložili v predajnom mieste pre kvóty na mlieko k určitým dátumom písomnú ponuku na prevod dodávateľského referenčného množstva za požadovanú

cenu. K tým istým dátumom podali výrobcovia „záujemcovia“ podľa rovnakého postupu písomnú ponuku na kúpu určitého dodávateľského referenčného množstva za nimi určenú kúpnu cenu. Predajné miesto pre kvóty na mlieko najskôr porovnalo ponuku a dopyt a určilo rovnovážnu cenu, ku ktorej sa ceny oboch strán približovali. Prípadne boli všetky nároky krátené. Potom pridelilo 5 % ponúkaných dodávateľských referenčných množstiev do vnútroštátnych rezerv a následne spôsobom podrobne opísaným vnútroštátnym súdom, z ktorého najmä vyplýva, že platby, ktoré mali byť zaplatené, boli prevedené na samotné predajné miesto pre kvóty na mlieko, toto predajné miesto pridelilo zostávajúce dodávateľské referenčné množstvá a poukázalo platby, ktoré boli za ne uhradené.

12 Pán Götz, výrobca mlieka a vlastník poľnohospodárskeho podniku v Bavorsku, požiadal v roku 2001 o dodávateľské referenčné množstvo vo výške 16 500 kg za cenu nepresahujúcu 2 DEM/kg. Landesanstalt ho 3. apríla 2001 informoval, že jeho požiadavka bola spracovaná k 1. aprílu 2001 s tým, že rovnovážna cena predstavuje 1,58 DEM/kg. Landesanstalt vystavil faktúru na meno pána Götza bez osobitného vyčíslenia DPH. Pán Götz, ktorého plnenia boli zdaňované podľa UStG, podal na Landesanstalt sťažnosť, ktorou požadoval, aby mu bola vystavená faktúra, na ktorej bude osobitne vyčíslená uvedená daň. Landesanstalt túto sťažnosť zamietol rozhodnutím z 29. augusta 2001 s odôvodnením, že koná ako orgán verejnej moci a plní len sprostredkovateľskú úlohu.

13 Pán Götz podal žalobu na Finanzgericht München, ktorý tejto žalobe vyhovel, keďže sa na základe UStG domnieval, že Landesanstalt konal ako podnikateľ a vo vlastnom mene. Landesanstalt podal odvolanie na Bundesfinanzhof, ktorý rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je ‚predajné miesto pre kvóty na mlieko' (‚Milchquoten-Verkaufsstelle') zriadené spolkovou krajinou, ktoré na výrobcov mlieka prevádza za odplatu dodávateľské referenčné množstvá:

a) poľnohospodárskou intervenčnou agentúrou v zmysle článku 4 ods. 5 tretieho pododseku [šiestej smernice] v spojení s [bodom 7] [jej] prílohy D, ktorá uskutočňuje transakcie súvisiace s poľnohospodárskymi produktmi vykonávané na základe nariadení o spoločnej organizácii trhu s týmito produktmi; alebo

b) predajňou (‚Verkaufsstelle') v zmysle článku 4 ods. 5 tretieho pododseku [šiestej smernice] v spojení s [bodom 12] [jej] prílohy D?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

a) Predstavuje oblasť prevodu vymedzená členským štátom za takých okolností, aké sú v konaní vo veci samej, keď tak štátne, ako aj súkromné ‚predajné miesta pre kvóty na mlieko' prevádzajú v členskom štáte za odplatu dodávateľské referenčné množstvá, relevantný geografický trh na účely posúdenia otázky, či by zaobchádzanie s ‚predajným miestom pre kvóty na mlieko' organizácie, ktorá sa spravuje verejným právom, ako s nezdaniteľnou osobou viedlo k ‚závažnému narušeniu hospodárskej súťaže' v zmysle článku 4 ods. 5 druhého pododseku šiestej smernice?

b) Je pri skúmaní, či by zaobchádzanie so štátnym ‚predajným miestom pre kvóty na mlieko' ako s nezdaniteľnou osobou viedlo k takému ‚závažnému narušeniu hospodárskej súťaže', potrebné vziať do úvahy iba obvyklé prípady prevodu (zo strany predajného miesta), bez viazanosti na plochu, alebo je potrebné zohľadniť aj iné druhy prevodu (zo strany poľnohospodárov, ktorí sú zdaniteľnými osobami), bez viazanosti na plochu, aj keď pritom ide iba o výnimočné prípady?"

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

14 Najskôr treba uviesť, že obidve otázky, ktoré položil Bundesfinanzhof, vychádzajú z predpokladu, že uvedená činnosť odplatných prevodov dodávateľských referenčných množstiev spadá do pôsobnosti šiestej smernice. Prvá položená otázka týkajúca sa prípadného automatického zdanenia žalobcu vo veci samej na základe prílohy D šiestej smernice, ako aj druhá položená otázka v oboch svojich častiach týkajúca sa určenia „závažného narušenia hospodárskej súťaže", ktoré môže byť spôsobené tým, že sa s Landesanstalt na základe jeho postavenia organizácie, ktorá sa spravuje verejným právom, podľa článku 4 ods. 5 šiestej smernice zaobchádza ako s nezdaniteľnou osobou, totiž predpokladajú, že sa na činnosť vykonávanú predajným miestom pre kvóty na mlieko, nech už je organizáciou, ktorá sa spravuje verejným právom, alebo súkromnoprávnym subjektom, vzťahuje šiesta smernica.

15 Ak aj teda článok 4 šiestej smernice vymedzuje veľmi širokú pôsobnosť DPH, toto ustanovenie sa týka iba činností, ktoré majú hospodársky charakter (pozri v tomto

zmysle rozsudky z 11. júla 1996, Régie dauphinoise, C-306/94, Zb. s. I-3695, bod 15, a z 26. mája 2005, Kretztechnik, C-465/03, Zb. s. I-4357, bod 18). Konkrétnejšie sa pre uplatnenie článku 4 ods. 5 šiestej smernice vyžaduje predchádzajúce konštatovanie hospodárskej povahy predmetnej činnosti (rozsudok z 26. júna 2007, T-Mobile Austria a i., C-284/04, Zb. s. I-5189, bod 48).

16 Pred zodpovedaním položených otázok preto treba určiť, či odplatný prevod dodávateľských referenčných množstiev skutočne predstavuje činnosť hospodárskej povahy.

17 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že pojem hospodárska činnosť má objektívnu povahu v tom zmysle, že činnosť je posudzovaná sama osebe, bez ohľadu na jej účel alebo výsledky (rozsudky z 26. marca 1987, Komisia/Holandsko, 235/85, Zb. s. 1471, bod 8, a z 21. februára 2006, University of Huddersfield, C-223/03, Zb. s. I-1751, bod 47).

18 Hospodárska činnosť je definovaná v článku 4 ods. 2 šiestej smernice ako zahŕňajúca všetky činnosti výrobcov, obchodníkov a osôb poskytujúcich služby, a najmä činnosti týkajúce sa využívania hmotného alebo nehmotného majetku na účely nadobúdania zisku z nich na nepretržitom základe (rozsudok Régie dauphinoise, už citovaný, bod 15, a rozsudok T-Mobile Austria a i., už citovaný, bod 33). Kritériá uvedené ako posledné, týkajúce sa nepretržitosti činnosti a príjmov, ktoré z nej plynú, judikatúra posúdila tak, že platia nielen pre využívanie majetku, ale pre všetky plnenia uvedené v článku 4 ods. 2 šiestej smernice. Činnosť sa tak vo všeobecnosti považuje za hospodársku, ak má nepretržitý charakter a je vykonávaná za odmenu, ktorú poberá ten, kto ju uskutočňuje (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Holandsko, už citovaný, body 9 a 15).

19 V tejto súvislosti treba uviesť, že činnosť, o ktorú ide v konaní vo veci samej, spočíva v tom, že za predmetný hospodársky rok pre mlieko sú zhromaždené zámery výrobcov mlieka, aby sa umožnilo výrobcom, ktorí chcú vyrábať pod limit, ktorý sa na nich uplatňuje, predať dodávateľské referenčné množstvá, o ktorých sa domnievajú, že ich nevyužijú, a tým výrobcom, ktorí naopak chcú produkovať nad stanovený limit, získať zodpovedajúce dodávateľské referenčné množstvá bez toho, aby im boli uložené dodatočné poplatky podľa nariadenia č. 3950/92. Táto činnosť takisto zahŕňa vyrovnávanie ponuky a dopytu na účely stanovenia rovnovážnej ceny, prijatie predaných dodávateľských referenčných množstiev a ich pridelenie nadobúdateľom, ako aj prijatie dohodnutých súm za prevody uvedených referenčných množstiev a ich vyplatenie. Z toho vyplýva, že činnosť, o ktorú ide, musí byť na účely šiestej smernice považovaná za poskytovanie služieb, pri ktorom sú porovnávané ponuky a požiadavky výrobcov mlieka, čo umožňuje stanoviť rovnovážnu cenu. V dôsledku toho sa nezdá, na rozdiel od činnosti, o ktorú išlo v konaní, v ktorom bol vydaný rozsudok T-Mobile Austria a i., už citovaný (bod 43), že činnosť, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, je takej povahy, že ju nemôžu vykonávať hospodárske subjekty.

20 Za týchto podmienok prislúcha vnútroštátnemu súdu preskúmať, či činnosť v konaní vo veci samej má, so zreteľom na podmienky, podľa ktorých bola organizovaná v Nemecku v roku 2001, nepretržitý charakter a je uskutočňovaná za odmenu, ako bolo uvedené v bode 18 tohto rozsudku.

21 Bude mu takisto prislúchať, aby prípadne preukázal, či je táto činnosť vykonávaná predajnými miestami pre kvóty na mlieko na účely získania tejto odmeny (pozri v tomto zmysle rozsudok Régie dauphinoise, už citovaný, bod 15), pričom musí brať do úvahy skutočnosť, že zaplatenie poplatku nie je samo osebe takej povahy, aby dalo danej činnosti hospodársku povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok T-Mobile Austria a i., už citovaný, bod 45 a citovanú judikatúru).

22 V prípade, ak vnútroštátny súd zistí, že nie sú splnené obe kritériá, ktoré definujú hospodársku činnosť, a to nepretržitosť a získanie odmeny za túto činnosť, nemožno

činnosť, ktorá je predmetom konania vo veci samej, za podmienok, za akých bola vykonávaná v Nemecku počas roka 2001, považovať za hospodársku činnosť, a teda nespadá do pôsobnosti šiestej smernice.

23 V prípade, ak vnútroštátny súd zistí, že sú obe kritériá uvedené v predchádzajúcom bode splnené, treba však na obe položené prejudiciálne otázky odpovedať tak, ako je uvedené ďalej.

O prvej otázke

24 Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou pýta, či predajné miesto pre kvóty na mlieko je poľnohospodárskou intervenčnou agentúrou v zmysle článku 4 ods. 5 tretieho pododseku šiestej smernice v spojení s bodom 7 prílohy D tejto smernice, alebo predajňou v zmysle článku 4 ods. 5 tretieho pododseku v spojení s bodom 12 prílohy D uvedenej smernice.

O charaktere poľnohospodárskej intervenčnej agentúry

25 Pokiaľ ide o otázku, či predajné miesto pre kvóty na mlieko je, alebo nie je poľnohospodárskou intervenčnou agentúrou, ktorá vykonáva zdaniteľné plnenia podľa bodu 7 prílohy D šiestej smernice, treba pripomenúť, že v prípade týchto plnení ide o plnenia, ktoré uskutočňujú poľnohospodárske intervenčné agentúry s poľnohospodárskymi výrobkami na základe nariadení o spoločnej organizácii trhu s týmito produktmi, pričom tieto tri kritériá musia byť splnené kumulatívne.

26 Aj keď v danom prípade niet pochýb, že predajné miesto pre kvóty na mlieko zriadené Landesanstalt pôsobí v oblasti mlieka v rámci uplatňovania nariadenia o spoločnej organizácii trhu, treba uviesť, že jeho činnosť sa netýka mlieka, ale dodávateľských referenčných množstiev. Nejde teda o poľnohospodárske výrobky v zmysle bodu 7 prílohy D šiestej smernice. Okrem toho sa funkcia predajného miesta pre kvóty na mlieko značne odlišuje od funkcie poľnohospodárskej intervenčnej agentúry, ktorá je charakterizovaná nákupom a ďalším predajom samotných poľnohospodárskych výrobkov, tak ako to môže urobiť každý hospodársky subjekt, pričom táto činnosť je vyjadrená najmä vytváraním zásob, ako je to predovšetkým v obilninárskom odvetví (pozri rozsudok z 26. júna 2003, Glencore Grain Rotterdam, C-334/01, Zb. s. I-6769). Logika automatickej daňovej povinnosti, ktorá vyplýva z prílohy D šiestej smernice, tak vylučuje zo svojej pôsobnosti činnosť rozdeľovania kvót na mlieko medzi výrobcov, keďže v prípade zhromažďovania rôznych nárokov týchto výrobcov nejde o nadobúdanie a ďalší predaj poľnohospodárskych výrobkov na trhu prostredníctvom hospodárskeho subjektu.

27 Predajné miesto pre kvóty na mlieko prevádzkované Landesanstalt teda nie je poľnohospodárskou intervenčnou agentúrou.

O charaktere predajne

28 Z dôvodu výskytu výrazu „Verkaufsstelle“ v názve predmetného predajného miesta vo veci samej vzniká otázka, či uvedené predajné miesto nie je predajňou „Verkaufsstelle“ v zmysle bodu 12 prílohy D šiestej smernice.

29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ustanovenia Spoločenstva sa majú vykladať a uplatňovať jednotne na základe verzií vypracovaných vo všetkých jazykoch Európskeho spoločenstva (pozri rozsudky zo 7. decembra 1995, Rockfon, C-449/93, Zb. s. I-4291, bod 28; z 2. apríla 1998, EMU Tabac a i., C-296/95, Zb. s. I-1605, bod 36, a z 8. decembra 2005, Jyske Finans, C-280/04, Zb. s. I-10683, bod 31).

30 Podľa ustálenej judikatúry nemôže byť formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia Spoločenstva chápaná ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia alebo sa v tejto súvislosti považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Takýto prístup by totiž nebol v súlade s požiadavkou jednotnosti pri uplatňovaní práva Spoločenstva (pozri rozsudok z 12. novembra 1998, Institute of the Motor Industry, C-149/97, Zb. s. I-7053, bod 16).

31 V prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými zneniami textu Spoločenstva sa má predmetné ustanovenie vykladať v závislosti od všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (rozsudky z 9. marca 2000, EKW a Wein & Co, C-437/97, Zb. s. I-1157, bod 42, ako aj z 1. apríla 2004, Borgmann, C-1/02, Zb. s. I-3219, bod 25).

32 Všeobecný charakter nemeckého slova „Verkaufsstelle“ (predajňa) chýba napríklad vo francúzskom znení bodu 12 prílohy D šiestej smernice, ktoré použilo slovo „économat“, ako aj v anglickom („staff shops“), španielskom („economatos“) alebo v talianskom znení („spacci“) uvedeného bodu. Toto orientačné porovnanie umožňuje

stanoviť, že predajňa v zmysle bodu 12 prílohy D zahŕňa zariadenia, ktoré predávajú rôzne výrobky a tovary zamestnancom podniku alebo orgánu, pod ktorý spadajú. To nie je úlohou predmetného predajného miesta vo veci samej, keďže uvedené predajné miesto je poverené tým, aby sa podieľalo na rovnomernom rozdelení dodávateľských referenčných množstiev z hľadiska ich obmedzenia, a to v najlepšom záujme každého výrobcu.

33 Z kontextu, účelu a zo štruktúry šiestej smernice teda vyplýva, že predajné miesto pre kvóty na mlieko, ktoré prevádzkuje Landesanstalt, nemožno prirovnávať k predajni v zmysle bodu 12 prílohy D šiestej smernice.

34 Na prvú položenú otázku preto treba odpovedať tak, že predajné miesto pre kvóty na mlieko nie je poľnohospodárskou intervenčnou agentúrou v zmysle článku 4 ods. 5 tretieho pododseku šiestej smernice v spojení s bodom 7 jej prílohy D ani predajňou v zmysle uvedeného článku 4 ods. 5 tretieho pododseku v spojení s bodom 12 prílohy D uvedenej smernice.

O druhej otázke

35 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora, či oblasť prevodu dodávateľských referenčných množstiev (ďalej len „oblasť prevodu“) vymedzená členským štátom predstavuje relevantný geografický trh na účely posúdenia otázky, či by

zaobchádzanie s predajným miestom pre kvóty na mlieko organizácie, ktorá sa spravuje verejným právom, ako s nezdaniteľnou osobou viedlo k „závažnému narušeniu hospodárskej súťaže“ v zmysle článku 4 ods. 5 druhého pododseku šiestej smernice a či pri tomto posúdení je potrebné vziať do úvahy iba obvyklý prípad prevodu dodávateľských referenčných množstiev, alebo je potrebné zohľadniť aj všetky ostatné prípady prevodu bez viazanosti na plochu.

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

36 Landesanstalt zastáva názor, že relevantný geografický trh v zmysle článku 4 ods. 5 druhého pododseku šiestej smernice je tvorený takou oblasťou prevodu, aká je vymedzená členským štátom. Domnieva sa, že do úvahy sa má brať len obvyklý prípad prevodu dodávateľských referenčných množstiev, bez viazanosti na plochu.

37 Podľa pána Götza nie je relevantným geografickým trhom oblasť prevodu spadajúca pod predmetnú organizáciu, ktorá sa spravuje verejným právom, vo veci samej, ale všetky oblasti prevodu vymedzené členským štátom. Okrem toho treba zohľadniť nielen obvyklý prípad prevodu dodávateľských referenčných množstiev, ale takisto ostatné prípady prevodu, bez viazanosti na plochu.

38 Nemecká vláda tvrdí po prvé, že štátne predajné miesta pre kvóty na mlieko nie sú subjektom povinným platiť DPH, po druhé, že relevantným geografickým trhom je oblasť prevodu vymedzená členským štátom, a po tretie, že medzi rôznymi predajnými miestami pre kvóty na mlieko neexistuje potenciálny konkurenčný vzťah.

Uvedená vláda zastáva rovnaký postoj ako Landesanstalt, pokiaľ ide o druhú časť druhej prejudiciálnej otázky.

39 Vláda Spojeného kráľovstva uvádza, že za takých okolností, aké sú v konaní vo veci samej, nemôže mať žiadna požiadavka alebo žiadna dodávka presahujúca územný rozsah danej oblasti prevodu dopad vnútri tejto oblasti. Každá oblasť prevodu je teda odlišným geografickým trhom. K druhej časti druhej položenej otázky sa nevyjadrila.

40 Komisia sa napokon domnieva, že relevantný geografický trh zodpovedá oblasti prevodu vymedzenej členským štátom. Navyše zastáva názor, že treba zohľadniť nielen prípad prevodu dodávateľských referenčných množstiev, bez viazanosti na plochu, verejným predajným miestom pre kvóty na mlieko, ale že treba zohľadniť všetky prípady prevodu vzhľadom na možnosť nadobúdateľov konkurenčných plnení uskutočniť odpočet DPH zaplatenej na vstupe.

Odpoveď Súdneho dvora

41 Najprv treba zdôrazniť, že článok 4 ods. 5 šiestej smernice stanovuje oslobodenie od dane pre organizácie, ktoré sa spravujú verejným právom, vystupujúce ako orgány verejnej moci, pričom obe tieto podmienky musia byť kumulatívne splnené (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1985, Komisia/Nemecko, 107/84, Zb. s. 2655, a Komisia/Holandsko, už citovaný, body 20 a 21).

42 Z toho vyplýva, že iba v prípade, keď organizácia, ktorá sa spravuje verejným právom, vykonáva právomoc orgánu verejnej moci, treba na účely zachovania daňovej neutrality DPH určiť, či zaobchádzanie s ňou ako s nezdaniteľnou osobou by mohlo viesť k „závažnému narušeniu hospodárskej súťaže“.

43 Za predpokladu, že Landesanstalt koná v rámci právomoci orgánu verejnej moci, treba konštatovať, že zo spisu predloženého Súdnemu dvoru, ako aj z pripomienok predložených na pojednávaní vyplýva, že prevody dodávateľských referenčných množstiev môžu byť uskutočňované len predajnými miestami, a nie inými hospodárskymi subjektmi.

44 Z podkladov predložených vnútroštátnym súdom totiž vyplýva, že v prípade, keď je prevod regulovaným odplatným prevodom v zmysle § 8 ZAV, môže byť uskutočňovaný len verejným alebo súkromným predajným miestom pre kvóty na mlieko. Aj keď § 8 ods. 2 ZAV stanovuje, že činnosť predajného miesta pre kvóty na mlieko sa môže vzťahovať na územie viacerých spolkových krajín, a naopak, že jedna spolková krajina môže mať viacero predajných miest pre kvóty na mlieko, slúži to výlučne na to, aby boli zohľadnené existujúce rozdiely medzi spolkovými krajinami, pokiaľ ide o ich rozlohu, ako aj počet výrobcov mlieka, ktorí na ich príslušnom území podnikajú. Takisto platí, že v rámci danej oblasti prevodu nemôže byť prevod dodávateľských referenčných množstiev uskutočňovaný súkromnými hospodárskymi subjektmi, ktoré sú povinné platiť DPH. Z § 8 ods. 3 ZAV okrem toho vyplýva, že dodávateľské referenčné množstvá môžu byť prevádzané iba v rámci oblastí prevodu. Preto v danej oblasti prevodu neexistuje hospodárska súťaž v zmysle čl. 4 ods. 5 šiestej smernice

a oblasť prevodu tak predstavuje relevantný geografický trh na účely určenia, či dochádza k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.

45 Pokiaľ ide o ostatné prípady prevodov vymenovaných v § 8 ods. 1 ZAV, ktoré nie sú uskutočňované predajnými miestami pre kvóty na mlieko, treba poznamenať, ako bolo uvedené na pojednávaní, že k nim dochádza za úplne osobitných okolností. Ide najmä o prevody z dôvodu dedenia, uzatvorenia manželstva alebo prevodu podniku, ktoré nezodpovedajú obchodným situáciám, ale dochádza k nim v dôsledku právnej udalosti, pričom prevod dodávateľských referenčných množstiev skutočnosti je len jej vedľajším následkom. Medzi predajnými miestami pre kvóty na mlieko a výrobcami uskutočňujúcimi prevod dodávateľských referenčných množstiev, ktorý spadá pod prípady stanovené v § 8 ods. 1 ZAV, nie je teda možná hospodárska súťaž v zmysle článku 4 ods. 5 šiestej smernice, keďže tieto prípady sú také osobitné, že sa skutočne zdá málo pravdepodobné, že sa výrobca mlieka rozhodne splniť podmienky takého prevodu napríklad tým, že kúpi podnik len preto, aby získal dodávateľské referenčné množstvá iným spôsobom než v predajnom mieste pre kvóty na mlieko.

46 Na druhú položenú otázku preto treba odpovedať tak, že skutočnosť, že sa s predajným miestom pre kvóty na mlieko zaobchádza ako s nezdaniteľnou osobou v súvislosti s činnosťami alebo plneniami, pri ktorých vystupuje ako orgán verejnej moci v zmysle článku 4 ods. 5 šiestej smernice, nemôže predstavovať závažné narušenie hospodárskej súťaže z dôvodu, že nie je konfrontované v takej situácii, akou je predmetná situácia vo veci samej, so súkromnými hospodárskymi subjektmi poskytujúcimi služby, ktoré konkurujú poskytovaniu verejných služieb. Vzhľadom na to, že sa tento dôvod vzťahuje na každé predajné miesto pre kvóty na mlieko pôsobiace v danej oblasti prevodu vymedzenej dotknutým členským štátom, treba uviesť, že uvedená oblasť predstavuje relevantný geografický trh na účely určenia, či dochádza k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.

O trovách

47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. **Predajné miesto pre kvóty na mlieko nie je poľnohospodárskou intervenčnou agentúrou v zmysle článku 4 ods. 5 tretieho pododseku šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2001/4/ES z 19. januára 2001, v spojení s bodom 7 jej prílohy D ani predajňou v zmysle uvedeného článku 4 ods. 5 tretieho pododseku v spojení s bodom 12 prílohy D uvedenej smernice.**

2. **Skutočnosť, že sa s predajným miestom pre kvóty na mlieko zaobchádza ako s nezdaniteľnou osobou v súvislosti s činnosťami alebo plneniami, pri ktorých vystupuje ako orgán verejnej moci v zmysle článku 4 ods. 5 šiestej smernice 77/388, zmenenej a doplnenej smernicou 2001/4, nemôže predstavovať závažné narušenie hospodárskej súťaže z dôvodu, že nie je**

konfrontované v takej situácii, akou je predmetná situácia vo veci samej, so súkromnými hospodárskymi subjektmi poskytujúcimi služby, ktoré konkurujú poskytovaniu verejných služieb. Vzhľadom na to, že sa tento dôvod vzťahuje na každé predajné miesto pre kvóty na mlieko pôsobiace v danej oblasti prevodu vymedzenej dotknutým členským štátom, treba uviesť, že uvedená oblasť predstavuje relevantný geografický trh na účely určenia, či dochádza k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.

Podpisy